

Opinió

Punt de vista

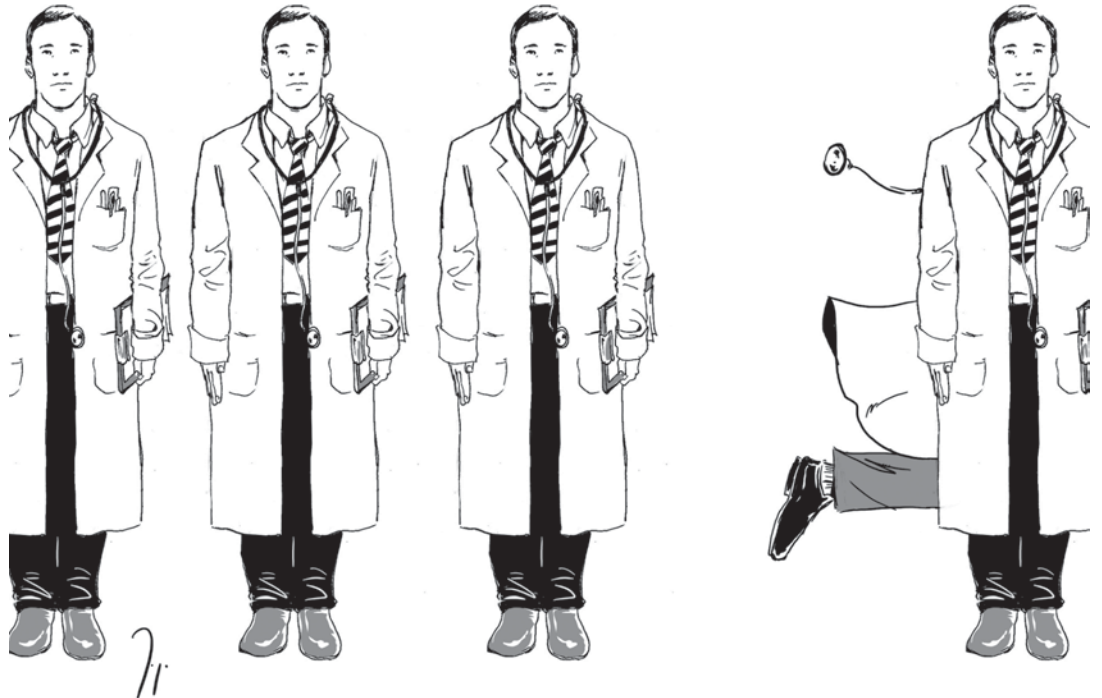
Joan Carrera, s.j.

Professor de Moral FTC, membre del patronat de l'Institut Borja de Bioètica

L'objecció de consciència

L'Institut Borja de Bioètica ha publicat un document intítulat: *Consideracions sobre l'objecció de consciència*. Un tema no pas nou però que ha tornat al debat social arran d'alguns canvis legislatius, i, per tant, és un bon moment per a una aportació interdisciplinària sobre aquest tema. En el cristianisme ja els primers Sants Pares varen reflexionar sobre el fet d'objectar a la milícia. També, està molt lligat a la reflexió de la moral clàssica de Sant Alfons sobre si hom pot coo-

perar amb una acció que fan altres i que considera que és un mal. En l'àmbit civil s'ha centrat l'OC (objecció de consciència) al servei militar i a l'avortament, casos on aquest dret s'ha reconegut legalment. La reflexió aporta novetat al debat en tres qüestions. La primera, la majoria de posicionaments sobre l'OC la consideren un dret individual i personal, afirmant que no es pot exercir de forma col·lectiva. El document afirma que s'hauria d'admetre que pot donar-se la negativa de les institucions prestadores de serveis a fer una acció que elles consideren maleficient a la llum dels seus valors institucionals, com serien els hospitals confessionals. La segona, atesa la pluralitat de les nostres societats, apareixen nous escenaris, on el professional sanitari experimenta un conflicte de valors i podria plantejar-se l'OC. Fóra bo que comencés un cert debat social

sobre la necessitat de ser inclosos en l'àmbit legal. Per exemple, en el camp de la recerca biomèdica, de suport vital que permet allargar la vida biològica, alt cost de determinades tecnologies no curatives, instruccions legals de limitació d'assistència a determinats col·lectius, situacions que el metge ha de decidir si atorga determinat servei sovint responen a una problemàtica social i no mèdica... Sovint professionals sanitaris cristians es troben en conflictes de valors, perquè determinades situacions interpel·len la justícia social. La tercera, el document presenta una reflexió sobre els límits de la pràctica de l'OC enfront dels drets dels pacients i els requisits que es demanen per tal d'exercir aquest dret atesa la creixent pluralitat social. Finalment el pluralisme ètic mostra la seva maduresa en respectar cada cop més les conviccions de consciència de les persones.